Európai Parlament
2014-2019

Plenárisülés-dokumentum

B8-0318/2016 }
B8-0319/2016 }
B8-0320/2016 }
B8-0321/2016 }
B8-0322/2016 }
B8-0323/2016 }
B8-0324/2016 } RC1

8.3.2016

KÖZÖS ÁLLÁSFOGLALÁSRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) és (4) bekezdése alapján

a következő képviselőcsoportok állásfoglalási indítványai helyébe lép:
ECR (B8-0318/2016)
S&D (B8-0319/2016)
Verts/ALE (B8-0320/2016)
EFDD (B8-0321/2016)
ALDE (B8-0322/2016)
GUE/NGL (B8-0323/2016)
PPE (B8-0324/2016)

az eritreai helyzetről
(2016/2568(RSP))

Davor Ivo Stier, Lars Adaktusson, Lara Comi, Agustín Díaz de Mera García Consuegra, Michael Gahler, György Hölvényi, Roberta Metsola, Maurice Ponga, Cristian Dan Preda, Fernando Ruas, Antonio Tajani, Bogdan Brunon Wenta, Joachim Zeller, Milan Zver
a PPE képviselőcsoport nevében
Victor Boştinaru, Linda McAvan, Norbert Neuser, Elena Valenciano, Ana Gomes, Marita Ulvskog, Marlene Mizzi, Doru-Claudian Frunzulică,

Enrique Guerrero Salom, Richard Howitt, Francisco Assis, Zigmantas Balčytis, Hugues Bayet, Brando Benifei, José Blanco López, Vilija Blinkevičiūtė, Biljana Borzan, Soledad Cabezón Ruiz, Nicola Caputo, Andrea Cozzolino, Andi Cristea, Isabella De Monte, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, Neena Gill, Maria Grapini, Sylvie Guillaume, Jytte Guteland, Anna Hedh, Afzal Khan, Jeppe Kofod, Olle Ludvigsson, Krystyna Łybacka, Costas Mavrides, Sorin Moisă, Momchil Nekov, Pier Antonio Panzeri, Demetris Papadakis, Vincent Peillon, Tonino Picula, Kati Piri, Miroslav Poche, Inmaculada Rodríguez-Piñero Fernández, Monika Smolková, Tibor Szanyi, Claudia Tapardel, Julie Ward, Flavio Zanonato
az S&D képviselőcsoport nevében
Charles Tannock, Mark Demesmaeker, Ryszard Antoni Legutko, Angel Dzhambazki, Ryszard Czarnecki, Arne Gericke
az ECR képviselőcsoport nevében
Beatriz Becerra Basterrechea, Nedzhmi Ali, Petras Auštrevičius, Izaskun Bilbao Barandica, Dita Charanzová, Martina Dlabajová, Fredrick Federley, Charles Goerens, Nathalie Griesbeck, Marian Harkin, Filiz Hyusmenova, Ivan Jakovčić, Ilhan Kyuchyuk, Valentinas Mazuronis, Louis Michel, Javier Nart, Urmas Paet, Maite Pagazaurtundúa Ruiz, Marietje Schaake, Hannu Takkula, Pavel Telička, Ivo Vajgl, Hilde Vautmans, Paavo Väyrynen, Cecilia Wikström
az ALDE képviselőcsoport nevében
Marie-Christine Vergiat, Malin Björk, Lola Sánchez Caldentey, Barbara Spinelli, Patrick Le Hyaric
a GUE/NGL képviselőcsoport nevében
Judith Sargentini, Maria Heubuch, Bodil Valero
a Verts/ALE képviselőcsoport nevében
Fabio Massimo Castaldo, Ignazio Corrao, Isabella Adinolfi
az EFDD képviselőcsoport nevében

European Parliament resolution on the situation in Eritrea
(2016/2599(RSP))
Az Európai Parlament,

– tekintettel az Eritreáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a 2002. február 7-i[1], 2004. november 18-i[2]és 2011. szeptember 15-i[3], az országban tapasztalt emberi jogi helyzetről , többek között Dawit Isaak ügyéről szóló állásfoglalására,

– tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsának 751 (1992), 1882 (2009), 1907 (2009), 2023 (2011) és 2244 (2015) számú határozatára, amely 2016. november 15-ig meghosszabbította az Eritreával szembeni fegyverembargót, valamint a Szomáliát és Eritreát megfigyelő csoport 2015. október 19-i jelentésére,

– tekintettel az ENSZ eritreai emberi jogi helyzettel foglalkozó különleges előadója, Sheila B. Keetharuth által az Emberi Jogi Tanácsnak 2015. június 19-én benyújtott jelentésre,

– tekintettel a 2005-ben és 2010-ben felülvizsgált, Eritrea által is aláírt AKCS–EU partnerségi megállapodásra (Cotonoui Megállapodás),

– tekintettel az Eritreával szembeni korlátozó intézkedésekről szóló, a 2010. július 26-i 2010/414/KKBP[4] és a 2012. október 15-i 2012/632/KKBP[5] tanácsi határozattal módosított, 2010. március 1-jei 2010/127/KKBP tanácsi határozatra[6];

– tekintettel az Európai Parlament Fejlesztési Bizottsága ellenőrzéssel foglalkozó A. munkacsoportjának 2015. november 11-i következtetéseire,

– tekintettel az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) szóvivőjének az eritreai politikai foglyokról szóló, 2014. szeptember 18-i nyilatkozatára,

– tekintettel az EKSZ által az Európai Unió és Eritrea közötti partnerségről kiadott 2015. évi jelentésre,

– tekintettel a Nemek Közötti Egyenlőségért és a Nők Társadalmi Szerepvállalásának Növeléséért létrehozott ENSZ-szervezet (UN Women) által 2014 júniusában közzétett, Eritrea állam kormányáról szóló országjelentésre,

– tekintettel a 11. Európai Fejlesztési Alap keretében az Eritreával foglalkozó, 2016. február 3-i nemzeti indikatív programra,

– tekintettel az ENSZ tényfeltáró bizottsága által az emberi jogok eritreai helyzetéről a média előtt tett 2015. június 8-i nyilatkozatra,

---

[1] HL C 284. E, 2002.11.21., 359. o.
[2] HL C 201. E, 2005.8.18., 123. o.
[3] HL C 51. E, 2013.2.22., 146. o.
[4] HL L 195., 2010.7.27., 74. o.
[5] HL L 282., 2012.10.16., 46. o.
[6] HL L 51., 2010.3.2., 19. o.

– tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés elleni egyezményre,

– tekintettel az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlés társelnökeinek az eritreai emberi jogi helyzetről szóló, 2011. november 23-i és 2013. június 25-i nyilatkozatára,

– tekintettel az emberi jogi jogsértések dokumentált eseteinek tükrében az Eritreának nyújtott uniós fejlesztési támogatásról folytatott 2015. május 27-i vitájára,

– tekintettel az 1997-ben elfogadott eritreai alkotmányra, amely biztosítja a polgári szabadságjogokat, ideértve a vallásszabadságot is,

– tekintettel a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) kényszermunkáról szóló 29. sz., a kényszermunka felszámolásáról szóló 105. sz. és az egyesülési szabadságról és a szervezkedési jog védelméről szóló 87. sz. egyezményére,

– tekintettel az emberi jogok és a népek jogainak 1981. évi afrikai chartájára,

– tekintettel a Polgári és Politikai Jogok 1966. évi Nemzetközi Egyezségokmányára,

– tekintettel az Emberi Jogok 1948. évi Egyetemes Nyilatkozatára,

– tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) és (4) bekezdésére,

A. mivel az Európai Unió azóta támogatja Eritreát, hogy 1993-ban függetlenné vált Etiópiától; mivel az ország függetlenné válását követően a demokráciára és a jogállamiságra vonatkozóan tett kezdeti ígéretet az eritreai kormány a honvédelemre és a katonai szolgálatra hivatkozva megszegte; mivel az 1997-re tervezett elnökválasztást soha nem tartották meg, és mivel az ugyanebben az évben ratifikált alkotmányt soha nem alkalmazták; mivel a 2009. évi regionális választások még mindig váratnak magukra; mivel a kormány már a nemzetgyűlés 2002. évi feloszlatása előtt is rendeleti kormányzást folytatott;

B. mivel Eritrea Etiópiától való 1993-as függetlenné válása várakozásokat keltett a nemzetközi közösségben és az eritreai emberekben arra vonatkozóan, hogy a függetlenség segíteni fog az embereknek, hogy olyan országot építsenek, amely tiszteletben tartja az emberi jogokat, és amelyben nincs elnyomás; mivel ez nem történt meg, hanem még nagyobb lett az elnyomás és az emberi jogokat még több esetben megsértik;

C. mivel az ENSZ különleges előadójának jelentése megállapította, hogy Eritrea emberi jogi helyzete a legrosszabbak közé tartozik a világon, mindennaposak az emberi jogi jogsértések, és az elmúlt években nem volt tapasztalható javulás; mivel sok fiatal elmenekült az országból az elnyomó kormányzat és a gyakran egészen fiatal korban kezdődő kötelező sorkatonai szolgálat elől, mivel a 18 hónapos sorkatonai szolgálati időt gyakran figyelmen kívül hagyják, és a legtöbb eritreainak meghatározatlan ideig kell szolgálnia, és mivel az ilyen elhúzódó sorkötelezettség akadályozza az ország potenciális gazdasági növekedését; mivel nincs értelme a sorkatonai szolgálat fejében

fizetett zsold emelésének, tekintettel arra, hogy a nemzeti valuta, a nakfa leértékelése és a bankokra vonatkozó korlátozások az országban jelenleg tapasztalható hiányhoz vezettek; mivel sok sorkatonát kényszermunkára fognak és polgári feladatokat végeztetnek velük; a sorkatonai szolgálatot teljesítők többsége olyan rabszolgahelyzetben marad, ahol ellenőrzés alatt tartják a munkáját, álláspályázatait és a családi élettel kapcsolatos lehetőségeit; mivel nem biztosítják a szabad vallásgyakorlást, a lelkiismereti szabadságot, sem a tömegtájékoztatás és a véleménynyilvánítás szabadságát;

D. mivel az ENSZ eritreai emberi jogi helyzettel foglalkozó tényfeltáró bizottsága szerint a bírósági eljárás nélküli kivégzések, a kínzás (ideértve a szexuális kínzást és a szexrabszolgaságot is), a rabszolgaságként és kényszermunkaként alkalmazott sorkatonai szolgálat és a határon bevezetett, „ölési célzatú lövések” politikája emberiesség elleni bűncselekménynek minősülhetnek;

E. mivel a Human Rights Watch hangsúlyozza, hogy Eritreában nincs vallásszabadság; mivel a kormány súlyosan zaklatja azokat az állampolgárokat, akik a négy államilag elismerttől eltérő vallást gyakorolnak; mivel a kormány még elismert vallások esetében is beavatkozik az emberek vallásgyakorlásába;

F. mivel a homoszexuális cselekmények Eritreában jogellenesek, és a kormány nem hajlandó végrehajtani a leszbikus, meleg, biszexuális, transznemű és interszexuális személyeket védő, megkülönböztetés elleni jogszabályokat;

G. mivel az eritreai társadalom minden területén jelen van a nőkkel szembeni hátrányos megkülönböztetés és erőszak; mivel a nők a szexuális erőszak szélsőségesen magas kockázatának vannak kitéve nemcsak a katonák között és a katonai kiképzőtáborokban, hanem a tágabb társadalomban is, ahol büntetlenséget biztosító környezetben követik el a nőkkel szembeni erőszakot; mivel a becslések szerint Eritreában a lányok 89%-a átesett a női nemi szervek megcsonkításával járó beavatkozáson; mivel 2007 márciusában a kormány kihirdette, hogy bűncselekménynek nyilvánítja és tiltja a női nemi szervek megcsonkítását, valamint a fenti évben támogatta a beavatkozás visszaszorítását célzó oktatási programokat; mivel a nők elveszíthetik jogosultságukat az élelmiszerjegyekre és a földhöz való hozzáférésre;

H. mivel nagyszámú eritreait tartóztatnak le tarthatatlan indokokkal, például azért, mert független nézeteket hangoztat vagy világos indokok nélkül, és meghatározatlan ideig tartják őket őrizetben; mivel az őrizetbe vett személyeket – köztük gyermekeket – rendkívül rossz körülmények között tartják fogva, ami egyes esetekben kínzásnak és az orvosi ellátás megtagadásának minősül; mivel a fogva tartott nőket gyakran férfi őrök felügyelik, ami növeli a szexuális és a nemi alapú erőszak veszélyét; mivel a Freedom House Index (2015. évi jelentés) szerint Eritrea továbbra is a legelnyomottabb médiakörnyezettel rendelkező országok között van, és a lehető legalacsonyabb pontszámot kapta, amivel az összes országnál rosszabb helyezést ért el, valamint egyike a világ azon országainak, ahol a legalacsonyabb – mindössze 1% – az internethez hozzáférők aránya;

I. mivel az EKSZ szóvivője 2014. szeptember 18-án, Brüsszelben kiadott nyilatkozatában aggodalmának adott hangot amiatt, hogy 2001. szeptember 18. óta fogva tartanak egy parlamenti képviselőkből és a Népfront a Demokráciáért és az Igazságért (PFDJ) párt prominens tagjaiból álló 11 fős csoportot vádemelés, ítélet, vagy annak lehetősége nélkül, hogy védőügyvéddel beszélhessenek, valamint amiatt, hogy 2001. szeptember 23. óta törvénytelenül fogva tartanak 10 független újságírót, köztük Dawit Isaak svéd állampolgárt, az egyetlen európai lelkiismereti foglyot; mivel Abune Antonios pátriárkát 2006 januárja óta teljesen elkülönítve házi őrizetben tartják;

J. mivel Eritreában nem létezik sajtószabadság tekintettel arra, hogy a független médiát betiltották, és a Riporterek Határok Nélkül sajtószabadságra vonatkozó globális indexe szerint Eritrea a 170–180 értékelt ország rangsorában nyolcadik éve az utolsó helyet foglalja el;

K. mivel Eritrea a 2015-es humán fejlettségi mutató alapján 188 ország közül a 186. helyen áll az UNDP emberiség fejlődésről szóló 2015. évi jelentése szerint;

L. mivel az ENSZ emberi jogok eritreai helyzetével foglalkozó különleges előadója szerint három olyan kulcsfontosságú terület van, amely aggodalomra ad okot: a gazdasági, szociális és kulturális jogokhoz való hozzáférés, ideértve a megfelelő lakhatáshoz való jogot; embercsempészet és emberkereskedelem; és az, hogy az országot havonta elhagyó több mint 5000 személy között egyre több a kísérő nélküli kiskorú;

M. mivel 2015. június 26-án több száz eritreai tüntetett az Afrikai Unió székháza előtt azt követelve, hogy a regionális szervezet szorgalmazzon demokratikus reformokat a hazájukban; mivel a tüntetők diktatúrával vádolták meg a hosszú ideje hatalmon lévő Isaias Afewerki eritreai elnököt, és sürgették, hogy az Afrikai Unió tegyen lépéseket;

N. mivel az ENSZ 2015 novemberében az Afrika szarván kialakuló súlyos aszályra figyelmeztetett a jelenlegi El Niño jelenség következtében; mivel az ENSZ 2015 decemberében kijelentette, hogy ez a valaha tapasztalt legsúlyosabb aszály a térségben, amely a terményhozamot 50–90%-kal csökkenti; mivel ennek következtében Eritrea azon országok közé tartozik, amelyeknek komoly kihívásokkal kell majd szembenézniük a lakosságuk élelmezésbiztonságát illetően;

O. mivel az aszály jelentette valóságnak teljesen ellentmondva az eritreai elnök elutasította az élelmiszerválságtól való félelmeket, és azt mondta, hogy „az országnak a mezőgazdasági termelés csökkenése ellenére nem kell semmilyen válsággal számolnia”;

P. mivel az Unió a fejlesztési segélyek és támogatások terén Eritrea fontos támogatója;

Q. mivel az eritreai kormány 2011-ben egyoldalúan felfüggesztette a segélyeket, és nem ismeri el nyilvánosan együttműködését és partnerségét az EU-val; mivel Eritrea nem mozdítja elő annak lehetőségét, hogy az európai parlamenti képviselők szabadon és ellenőrzések nélkül meglátogathassák Eritreát;

R. mivel megélhetési lehetőségeik elvesztése miatt a nők és a gyermekek az ország

elhagyására kényszerülnek; mivel 2015-ben a hazájukból menekülő eritreaiak alkották az Európába vezető veszélyes utazást megkockáztató negyedik legnagyobb számú csoportot (a szírek, irakiak és afgánok után), akik kegyetlen embercsempészek kezei közé kerülve megpróbálják a veszélyes földközi-tengeri átkelést; mivel ezért az eritreai helyzet közvetlenül érinti Európát, mivel ha az országban tiszteletben tartanák és támogatnák az emberi jogokat és az emberek félelem nélkül élhetnének, akkor az eritreaiak visszatérhetnének hazájukba;

S. mivel az ENSZ menekültügyi főbiztosa szerint több mint 400 000 eritreai – a teljes népesség 9%-a – menekült el az országból; mivel az ENSZ Menekültügyi Főbiztossága becslése szerint havonta körülbelül 5000 eritreai hagyja el az országot, ami nagymértékben a nem szűnő súlyos emberi jogi jogsértéseknek tudható be; mivel 2015-ben az eritreai menedékjogi ügyek 69%-ában megadták a menedékstátuszt az Unióban, míg a kérelmezők további 27%-a kiegészítő védelmet kapott, ami jelzi az Eritreában tapasztalható üldöztetés súlyosságát;

T. mivel a Sínai-félszigeten váltságdíj reményében elkövetett emberkereskedelem és súlyos kínzások vezettek számos elrabolt eritreai menekült megöléséhez és eltűnéséhez, miközben a súlyosan traumatizált túlélők nem kaptak semmiféle gondoskodást és támogatást; mivel a teljes büntetlenség légköre uralkodik, és a felelősöket nem állították bíróság elé; mivel különös figyelmet kell fordítani az emberkereskedelem áldozatául esett, kísérő nélküli gyermekekre, lévén, hogy különösen kiszolgáltatott helyzetük miatt speciális segítségre és támogatásra van szükségük;

U. mivel 2016. február 22-én a Kormányközi Fejlesztési Hatóság (IGAD) biztonsági programja (SSP) Addisz-Abebában (Etiópia) hivatalosan elindította „Az Afrika szarva–földközi-tengeri térség középső része útvonalon folytatott embercsempészet és emberkereskedelem” című vizsgálati jelentést;

V. mivel Eritrea támogatja a kartúmi folyamatot (az EU és az Afrikai Unió 2014. november 28-án azzal a céllal indított kezdeményezését, hogy kezeljék a migráció és az emberkereskedelem kérdését), amely magában foglalja konkrét projektek végrehajtását, ideértve a kapacitásépítést az igazságszolgáltatás és a tájékoztatás terén;

W. mivel az EU először 2010 márciusában vetett ki szankciókat Eritreára az ENSZ BT 1907(2009). számú határozatának végrehajtása céljából, és mivel e szankciók fegyverembargót, valamint a békét és a nemzeti megbékélést fenyegető személyekre nézve utazási korlátozásokat és eszközbefagyasztásokat is magukban foglaltak;

X. mivel az EU elemi érdeke, hogy Eritreában stabilizálódjon a helyzet, mivel a jelenlegi állapotok arra kényszerítik a lakosság jelentős részét, hogy elmeneküljön, és több ezer ember veszíti életét bűncselekmények, többek között a migránscsempészés és az emberkereskedelem következtében;

Y. mivel a rezsim az eritreai diaszpórára is kiterjesztette totalitárius uralmát, az ott élőktől a szerzett bevételeikre kivetett 2%-os adók kikényszerítése, utánuk való kémkedés és az Eritreában maradt családtagok állítólagos jogsértések ürügyén történő célzott támadása

révén; mivel 2016. január 28-án Aszmarában Eritrea nemzeti fejlesztési minisztere és az EU küldöttségvezetője aláírta a 11. Európai Fejlesztési Alap szerinti nemzeti indikatív programot, amelynek értéke az elkövetkező öt évben 200 millió euró; mivel a fellépéseknek a megújuló energiára, a kormányzásra és az államháztartási gazdálkodásra kell összpontosítaniuk, elsősorban az energiaágazatban;

Z. mivel 2015. november 13-án az Európai Parlament Fejlesztési Bizottsága felkérte az EKSZ-t, hogy vegye figyelembe az EFA-bizottság számára Eritrea nemzeti indikatívprogram-tervezetéről küldött következtetéseket, amelyek utaltak az emberi jogok eritreai rezsim általi megsértéseinek kiterjedtségére és súlyosságára, valamint arra, hogy a fejlesztési együttműködés szempontjából a rezsim nem megbízható partner, mindent áthat a korrupció, az ország közpénzügyeit illetően szinte teljes az átláthatatlanság, és fennáll a kockázat, hogy visszaélnek az EFA migráció kezelésére szánt pénzeszközeivel; mivel a Fejlesztési Bizottság felkérte az EFA-bizottságot, hogy a helyzet további megvitatásáig ne fogadja el a nemzeti indikatív programot; mivel a Parlament álláspontját figyelmen kívül hagyták;

AA. mivel a PFDJ a nagykövetségeken keresztül ellenőrzi és felügyeli a menekültek közösségeit és a diaszpórákat, és a nagykövetségek részt vesznek a diaszpórákra kivetett adók és „önkéntes” hozzájárulások zsarolással való kikényszerítésében azáltal, hogy ezekért cserébe állítják ki a személyazonossági iratokat, útleveleket, születési anyakönyvi kivonatokat és a menekültek számára alapvetően szükséges dokumentumokat; mivel e gyakorlatok megsértik a diplomáciai kapcsolatokról szóló bécsi egyezményt; mivel a PFDJ ifjúsági szervezetének vezetői Hollandiában az aszmarai politikai vezetés támogatásával jogi kampányokat indítottak holland tudósok és média- és kormányzati intézmények ellen, feltehetően a rendszert bíráló személyek elhallgattatására; mivel az ENSZ emberi jogok eritreai helyzetével foglalkozó különleges előadóját is megfenyegették;

1. nagy aggodalommal figyeli az emberi jogok továbbra is katasztrofális helyzetét, továbbá a jogállamiság és a sajtószabadság teljes hiányát Eritreában;

2. hangsúlyozza, hogy elsőbbséget kell biztosítani az igazságszolgáltatás hiányosságai orvoslásának, a demokratikus kormányzásnak és a jogállamiság visszaállításának az önkényes és teljes elkülönítéssel történő fogva tartástól, a kínzástól és más emberi jogi jogsértésektől – melyek némelyike emberiesség elleni bűncselekménynek minősülhet – való félelmen alapuló tekintélyelvű hatalomgyakorlás felszámolásával;

3. sürgeti Eritrea kormányát, hogy a kötelező 18 hónapos sorkatonai szolgálati időt letöltött besorozottak leszerelésével vessen véget a határozatlan idejű sorkatonai szolgálat rendszerének, és ténylegesen vessen véget annak a gyakorlatnak, hogy a kötelező sorkatonai szolgálat időszakát követően kényszermunkára vezénylik ezeket az embereket, adjon továbbá lehetőséget a katonai szolgálat lelkiismereti okból történő megtagadására, és vessen véget annak a kötelező gyakorlatnak, hogy a diákok utolsó tanévüket katonai kiképzőtáborban töltik; felszólítja Eritrea kormányát, hogy ne engedélyezze 18 éven aluliak katonai kiképzését, valamint a rendes behívási életkoron túl a lakosságból senkit ne hívjanak be katonai szolgálatra; megállapítja, hogy az eritreai

hatóságok 2016 februárjában kijelentették, hogy az uniós megállapodás következtében nem fognak változtatni a katonai szolgálat rendszerén Eritreában;

4. úgy véli, hogy az EFA-bizottságnak figyelembe kellett volna vennie a Fejlesztési Bizottság azon javaslatát, hogy ne fogadják el a nemzeti indikatív programot, hanem folytassanak további eszmecserét; úgy véli, hogy az eritreai nemzeti indikatív programnak a Parlament ellenzése dacára történő elfogadása demokratikus deficitről tanúskodik, és jelentős mértékben aláássa a Parlament szerepét az uniós fejlesztési célkitűzések tényleges végrehajtásának biztosítása tekintetében; kéri ezzel összefüggésben, hogy a Parlament kapjon ellenőrzési jogköröket az EFA-val kapcsolatban, az Európai Unió működéséről szóló szerződés 295. cikke értelmében kötendő, kötelező jellegű intézményközi megállapodás révén; hangsúlyozza, hogy a Fejlesztési Bizottság programozási dokumentumtervezetekkel kapcsolatos következtetéseit a Bizottságnak automatikusan továbbítania kellene a tagállamok állandó képviseleteihez;

5. tudomásul veszi, hogy a 11. Európai Fejlesztési Alap keretében a következő öt év folyamán 200 millió eurós összeget különítenek el a nemzeti indikatív program számára annak érdekében, hogy előmozdítsák a szegénység elleni küzdelmet és a társadalmi-gazdasági fejlődést, kezeljék a migrációt kiváltó gazdasági és politikai okokat, és finanszírozzanak a megújuló energiával, az energiahatékonysággal és a gazdasági kormányzással kapcsolatos projekteket; emlékeztet arra, hogy ez a keret kiegészíti az együttműködés egyéb területeit, például a demokrácia és az emberi jogok európai eszközét (EIDHR);

6. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az eritreai kormány ne részesüljön az elkülönített támogatásból, hanem azt szigorúan az eritreai emberek fejlődésre, demokráciára, emberi jogokra, jó kormányzásra és biztonságra, valamint a szólás-, sajtó- és gyülekezési szabadságra vonatkozó igényeinek kielégítésére fordítsák; sürgeti az EU-t, hogy biztosítsa a közelmúltban jóváhagyott segélyek feltételhez kötött folyósítását, valamint garantálja azt, hogy a nemzeti indikatív program valóban támogassa Eritreát az energiapolitikai fordulat terén annak érdekében, hogy mindenki számára elérhető legyen az energia, még a jelenleg villamosenergia-ellátás nélküli vidéki területeken is; úgy véli továbbá, hogy a nemzeti indikatív program kormányzással kapcsolatos elemének elsősorban az ENSZ által készített időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékelésben megfogalmazott ajánlások végrehajtására kell összpontosítania;

7. emlékeztet arra, hogy a kísérő nélküli kiskorú mindenekelőtt potenciálisan veszélyben lévő gyermek, és hogy esetükben a tagállamokat és az Európai Uniót elsősorban a gyermekek védelmének és nem a bevándorlási politikának kell vezérelnie, hogy tiszteletben tartsák a gyermek legfőbb érdekeinek alapelvét; emlékeztet arra, hogy kivétel nélkül minden 18. életévét be nem töltött személy gyermeknek, így kiskorúnak tekintendő; rámutat, hogy a kísérő nélküli kiskorúak, különösen a lányok, kétszer olyan súlyos nehézségekkel és problémákkal nézhetnek szembe, mint más kiskorúak;

8. felhívja a nemzetközi közösséget és Eritrea fejlesztési partnereit, hogy avatkozzanak be

és gyakoroljanak nyomást az eritreai kormányra annak érdekében, hogy tegye lehetővé a veszélyeztetett közösségek számára nyújtott külföldi segélyek célba jutását, mielőtt a válság még súlyosabbá válna; sürgeti az EU-t, hogy sürgősen foganatosítson hatékony intézkedéseket annak érdekében, hogy Eritrea népe nagyobb erővel szállhasson szembe az El Niñóval az élelmiszer-biztonság, a vízhez és az egészséges körülményekhez való hozzájutás biztosítása céljából;

9. továbbra is komolyan aggódik az országban tapasztalható emberi jogi helyzet miatt; ismét felszólítja az eritreai hatóságokat, hogy azonnal és feltétel nélkül bocsássák szabadon a parlamenti képviselőket, az újságírókat (köztük Dawit Isaak svéd állampolgárt, akiről 2005 óta nem érkezett semmilyen hír), a politikai foglyokat és a lelkiismereti indokaik miatt fogva tartott személyeket;

10. ösztönzi a Bizottságot, hogy kérjen egyértelmű garanciákat az eritreai kormánytól arra vonatkozóan, hogy végre fogja hajtani a demokratikus reformokat és biztosítani fogja az emberi jogok tiszteletben tartását, többek között az időszakos egyetemes emberi jogi helyzetértékeléssel foglalkozó munkacsoport 18. ülésén megfogalmazott ajánlásainak végrehajtásával, melyeket 2014. február 7-én fogadott el; felszólítja a kormányt, hogy tegye lehetővé az országba való belépést az ENSZ és az Afrikai Unió független szakértői – köztük az ENSZ különleges előadója – számára, valamint tegye lehetővé az emberi jogok eritreai helyzetével foglalkozó tényfeltáró bizottság számára felhatalmazása maradéktalan gyakorlását, illetve működjön vele együtt, ideértve a közpénzek helyzetéhez kapcsolódó kérdéseket is;

11. emlékeztet arra, hogy a vallásszabadság alapvető jog, és határozottan elítéli a valláson alapuló erőszak vagy megkülönböztetés bármely formáját;

12. üdvözli az eritreai kormány által a női nemi szervek megcsonkítása elleni küzdelem érdekében hozott intézkedéseket; felszólítja a kormányt, hogy általánosan fokozza a nők jogainak előmozdítását és védelmét, többek között hozzon a káros gyakorlatok – mint például a gyermekházasságok, a korai és a kényszerházasságok – elleni küzdelemre irányuló további intézkedéseket, továbbá vessen véget a büntetlenségnek szexuális erőszak esetén; felszólítja Eritrea kormányát, hogy tartsa tiszteletben az egyedülálló nők által vezetett háztartásokat és gondoskodjon ezek támogatásáról és védelméről;

13. elítéli az eritreai kormány által alkalmazott „diaszpóraadót”, amelyet kényszerítés és egyéb jogellenes eszközök révén gyűjtenek be a külföldön tartózkodó eritreaiaktól, és amelynek bevételeit az ENSZ határozatainak megsértésével a szomszédos államokban működő fegyveres csoportok finanszírozására használják fel, destabilizálva ezzel a régiót; sürgeti a kormányt, hogy törölje el a sorkatonai szolgálatot elkerülők, az Eritreából elmenekülni szándékozók és az eritreai kivándoroltakra a kormány által kivetett 2%-os jövedelemadót meg nem fizetők családtagjait – mint „társtetteseket” – sújtó rendszabályokat;

14. követeli, hogy Eritrea írja alá és haladéktalanul érvényesítse a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményt, valamint teljes körűen tegyen eleget a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi

Egyezségokmányából és az emberi jogok és a népek jogainak afrikai chartájából fakadó, mindkét esetben a kínzás tilalmát is magukban foglaló kötelezettségeinek; aggodalommal állapítja meg, hogy a kormányzati ellenőrzés erőteljesen korlátozza a köz- és magánszereplőket, beleértve a vállalatokat is; megállapítja, hogy az államháztartás mint olyan nemléte – beleértve a nemzeti költségvetés hiányát – lehetetlenné teszi a költségvetés ellenőrzését, és a pénzügyi források átirányíthatósága – lévén hogy a központi bankot a kormány irányítja – ösztönözheti a katonai célú beszerzéseket, ezzel hozzájárulva a terrorizmushoz és a régió destabilizálódásához;

15. sürget minden Eritreában beruházó nemzetközi társaságot, hogy az emberi jogok maradéktalan tiszteletben tartásával járjon el és ne okozzon kárt;

16. sürgeti az uniós tagállamokat, hogy vizsgálják ki a nagykövetségeket és a PFDJ és különböző szárnyszervezetei – többek között az ifjúsági szárny – szerepét, és tiltsák be az egyesülés és a tevékenységek minden olyan formáját, amely közvetlenül támogatja az ellenőrzés és felügyelet gyakorlását Európában, aláássa a demokratikus elveket és a jogállamiságot, illetve megfélemlítési és zsarolási mintákat hoz létre; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek intézkedéseket a diaszpórára kivetett adó ellen, és vizsgálják ki az eritreai kormányhoz kapcsolódó külföldi egyesületek által beszedett bármely egyéb „hozzájáruláshoz” kapcsolódó pénzügyi tranzakciókat, és maradéktalanul védjék meg valamennyi eritreai menekült menedékjogait Európában;

17. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, az AKCS–EU Közös Parlamenti Közgyűlésnek, az Afrikai Unió Tanácsának, a Kelet-afrikai Közösségnek, az ENSZ főtitkárának, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, valamint az eritreai hatóságoknak.